

1
הצהרה לעיתונות 28.1.2019

שלום לכם!

התפתחויות האחרונות בתעלומת היעדרותן של אחיותיי פרחיה סרוסי ולילי פרג, ולאור הפניות הרבות שקבלנו מערוצי תקשורת, החליטה המשפחה לקיים מסיבת עיתונאים שבה נפרסם הצהרה ובסופה נענה על שאלות.

הסיבה שאני עומד לפניכם פה לבד, היא מאחר שלא רצינו לחשוף את בני המשפחה הצעירים, ללחץ התקשורת שעלול לגרום להם נזק. מה עוד שהבת של פרחיה נמצאת בהריון וחשיפה כזאת, בנוסף ללחץ הנפשי שממילא היא נמצאת בו, עלול לגרום לה נזק של ממש.

ביום שלישי בערב, 15 בינואר 2019 התקשרה הקונסולית הישראלית בארגנטינה, הגב' יעל נהיר, לאחד הבנים של פרחיה ז"ל, ובשרה לו כי גלעד סרוסי, אחיו המתגורר במנדוסה ארגנטינה, התלונן יום קודם לכן במשטרת מנדוסה כי אמו ואחותה לילי נעדרות מזה יום ראשון. הקונסולית הציעה לו להתקשר לגלעד כדי שזה יספר לה מה קרה, וכך עשה. אני קבלתי את הידיעה מיד לאחר מכן, ובמשך כמה שעות אל תוך הלילה שוחחנו בתוך המשפחה וחשבנו מה לעשות לרבות פניה למשרד החוץ. למחרת התכנסנו כל המשפחה בביתה של פרחיה, וארגנו את פעולותינו, לרבות הגשת תלונה במשטרת רחובות, קיום קשר ישיר עם חדר המצב של משרד החוץ, התייעצות עם חברים בעלי קשרים היכן שצריך, ותכנון הנסיעה למנדוסה. עוד באותו היום הציע חבר קרוב שלנו הגר בקוסטה ריקה ודובר ספרדית, לטוס מיידית, וכך עשה. הוא הגיע למנדוסה ביום חמישי בבוקר. אני עצמי טסתי ביום חמישי והגעתי ביום שישי בבוקר, ישירות לתחנת המשטרה במנדוסה.

במנדוּסָה גר גלעד, בנה של פרחיה קרוב לעשר שנים. גלעד, בן 37, הוא אדם בעל אינטליגנציה גבוהה במיוחד, גאון של ממש. בצעירותו הוא היה תלמיד מצטיין ובהמשך סטודנט מצטיין לתואר ראשון ושני בטכניון. אבי ז"ל אהב אותו במיוחד לאור הצטיינותו ושימש לו כדמות אב, לאחר שאביו של גלעד זנח את המשפחה והשאיר את פרחיה לטפל בחמישה ילדים. לאחר פטירתו של אבי בשנת 2006 חל בגלעד שינוי בהתנהגות, ונראה היה שמתפתחת אצלו הפרעה נפשית שלא אובחנה לגמרי. בין היתר הוא החל מהמר באתרי אינטרנט. בתחילה הרוויח כסף רב אך לבסוף הפסיד כסף רב. בעקבות זאת הוא החליט לצאת את הארץ (כך לפי דבריו באוזניי). הוא הגיע לארגנטינה והחליט לפתוח עסקים שונים, ובין היתר להקים מגרשי ספורט ולהשכירם לקבוצות חובבים. בחברות שהקים רשם את פרחיה כבעלת מניות שניה (החוק בארגנטינה דורש 2 בעלי מניות בחברה, לא כמו בישראל). בניגוד למה שפורסם בעיתונות בארגנטינה, לפרחיה לא היה שום קשר לחברות אלה, לא לבעלות אמתית עליהן ולא לניהול שלהן. זה פשוט לא היה היא!

במשך השנים פרחיה תמכה בגלעד מבחינה כספית. אנו ידענו על כך באופן כללי, אך את הפרטים המדויקים היא שמרה לעצמה. כמה פעמים דובר גם על הבאתו של גלעד חזרה לישראל. הפעם האחרונה שאני זוכר הייתה לפני כשנה וחצי. פרחיה בקשה ממני לשוחח עם גלעד ולשכנע אותו לחזור לארץ. שוחחתי אתו מספר שעות דרך האינטרנט. קבלתי את הרושם שמדובר באדם חלש, שחי כמו הומלס במגרש שקנה, מגדל 30 חתולים, מתקיים על 200 דולר בחודש שפרחיה שולחת לו, ודואג יותר לחתולים מאשר לעצמו. הוא אמר שהוא חושש מהשכנים ויוצא רק פעם בשבוע כדי לקנות אוכל לחתולים וביתרת הכסף מעט לעצמו. התנאי שלו לחזרה ארצה היה

2
להביא אתו ביחד כמה חתולים ולשאר לדאוג לפתרון שישאיר אותם בחיים. לבסוף זה לא יצא לפועל.

זה הרושם שאתו הגעתי למנדוסה – גלעד הוא גאון שדעתו השתבשה עליו, חי כמו הומלס ומגדל חתולים.

כמה מלים על פרחיה ולילי –

פרחיה, בת 63, בעלת תואר שני בקרימינולוגיה, עבדה קרוב לארבעים שנה ברשות המסים ברחובות. ב-25 השנים האחרונות היא גדלה 5 ילדים כאם יחידנית, ועשתה ימים כלילות להבטיח את העתיד הכלכלי שלה ושל ילדיה. פרחיה צפתה לנכד ראשון מהבת שלה והייתה נרגשת מאוד בחודשים האחרונים לבשורה שהנה היא הולכת להיות סבתא.

לילי, בת 54, הייתה פרופסורית למיקרו ביולוגיה באוסטרליה. שמה הלך לפני כחוקרת צמחים ובעיקר תפוחי אדמה. בזמן האחרון היא הייתה במסע חובק עולם של סמינריונים בתחום עיסוקה. לבקשתה של פרחיה היא התלוותה אליה בנסיעה למנדוסה.

הן היו שתי נשים שעשו רק טוב בחייהן ולא פגעו באיש.

כשהגעתי למנדוסה נפגשתי מיד עם צוות החקירה בראשותם של התובעת קלאודיה ריוס והממונה על המודיעין חוזה וגה. הם פרטו בפני את העובדות הידועות, חלקן נתמכות בעדויות חיצוניות וחלקן נסמכות על דבריו של גלעד, ואלה הן – פרחיה ועדנה הגיעו למנדוסה ביום שיש 11.1.2019 בהפרש של כמה שעות זו מזו. הן שכרו דירה במרכז העיר כדי שתהיה להן אפשרות לבשל אוכל גם לגלעד. פרחיה הרגישה לא טוב. ביום שבת בבוקר הגיע אליהם גלעד וביחד הכינו ארוחת בוקר. לדבריו, פרחיה נתנה לו בדירה 10,000 דולר. לאחר מכן הם נסעו באוטובוס לכתובת של גלעד. הם הלכו ברגל כ-700 מטר מהתחנה ועד לבית שלו, תוך שהן מצולמים במצלמות

האבטחה של בית הקברות הסמוך לביתו של גלעד. בסרטון אותו ראיתי נראית פרחיה גוררת רגליים מרוב תשישות.

על פי דבריו של גלעד הן עזבו אותו בשעה 21:00 לערך, שעת דמדומים אך טרם חשיכה, והלכו לכיוון תחנת האוטובוס שממנה באו בבוקר.

ביום ראשון בבוקר הוא בא לדירה שלהן ולאחר שלא קבל מענה חזר הביתה. ביום שני הוא בא שוב, ולא קבל מענה. הוא הלך לתחנת המשטרה הקרובה והגיש תלונה על היעדרותן.

במסגרת החקירה המוקדמת, המשטרה באה לביתו ומצאה בבית כ - 48,000 דולר וכן 3 אקדחים ברישיון. כמוכן מצאו בחצר 4 כלבים וכעשרים חתולים וכן כמה גוויות של חתולים. כן גילו כי גלעד החזיק ב - 42 רישיונות לאקדחים. הם בקשו מגלעד לתת דגימת DNA והוא לא הסכים. הם ספרו לי שאחת החברות של גלעד חייבת סכום של 9 מיליון פסו, 250,000 דולר, בשיקים חוזרים. הם החרימו את הטלפונים שלו במטרה לפרוץ אותם, אך לא הצליחו משום שחברת הסלולר חסמה את הקווים לאחר שגלעד הגיש תלונה על גניבתם.

זה המידע שנמסר לי. במקביל בקשו ממני לתת עדות על כל הידוע לי בהקשר לנסיעה של אחיותיי וכן על מערכת הקשרים בין פרחיה לגלעד. מסרתי את אשר היה ידוע לי, ואשר היה תואם לרושם שקבלתי משיחותיי עם גלעד לפני שנה וחצי. באותו מעמד נפגשתי בתחנת המשטרה עם גלעד למספר דקות, כאשר אני פועל כדוד שמביע אליו אמפתיה ומנסה בעדינות להבין ממנו מה קרה. לא היה לנו זמן למצות את הפגישה.

בהמשך היום הייתה לי פגישה עם ראשי המשטרה במנדוסה ועם מושל המחוז. הם הבטיחו לעשות ככל שיידרש כדי לפתור את התעלומה.

5
ביום שבת 19.1.2019 הלכתי לבקר את גלעד עם החבר שבא מקוסטה ריקה ועם איש ביטחון מקומי (שבישר לי כי אנו קרובי משפחה מנישואים רחוקים). בפגישה זו ניסיתי להבין מגלעד כיצד הוא חי, להכיר את מקום מגוריו (במגרש בן 6 דונם), ולהבין מה קרה באותו יום שבת. השיחה הייתה שיחה רגילה בין דוד אוהד לאחיין מסכן וסובל. הוא חזר באוזניי על הסיפור שאותו השמיעה לי המשטרה, וקבל על העובדה שהמשטרה מתנהגת אליו באופן פוגעני, ואף הפכה לו את הבית והחצר בחיפוש שנערך אצלו. מאוחר יותר באותו היום הגיעו שוטרים רבים בעזרת כלבי גישוש ובדקו כל סנטימטר אצלו בחצר. הם לא מצאו דבר מחשיד. ההרגשה הייתה שהמשטרה לוקחת את העניין ברצינות רבה ורואה בגלעד דמות מפתח ואולי גם חשוד.

למחרת, יום ראשון 20.1.2019 הלכתי לבקר אותו שוב. גם בשיחה אתו וגם מהמידע שקבלתי מהמשטרה, עלתה תהייה עיקרית – כיצד לא ראו במצלמות האבטחה את אחיותיי חוזרות לתחנת האוטובוס? המשטרה בדקה את 3 המצלמות לאורך כל היום והלילה, ללא תוצאות. לי אישית היו תהיות נוספות – מדוע אחיותיי היו צריכות לשהות במקום המטונף הזה מעל 10 שעות? אם שלושתם רצו לדבר הם יכלו לעשות זאת במקום אחר, לבטח כשעמדו לרשותם שבועיים ימים. מדוע הוא חשב שעליהן היה להישאר כ"כ הרבה שעות במתחם? פרחיה ולילי היו סטריליות ברמה כמעט קיצונית. הן היו שוטפות ידיים לאחר שלחצו לאדם אחר את היד. לא היה נראה לי סביר שהן ישבו בחדר מזהם, עם גוויה בת חודש של חתול במרחק של חצי מטר מהן. כבר אז היה לי ברור כי גלעד מסתיר מידע מהמשטרה. שאלתי אותו מדוע הוא עושה זאת, והוא אמר לי כי מאחר שהמשטרה הפכה לו את הבית וזרקה דברים החוצה, הוא לא מוכן לשתף אתם פעולה. בשלב הזה גלעד היה עדיין בעיניי בחזקת חף מאשמה. בשיחה מתוחה בינינו שאלתי אותו

6
האם החתולים חשובים יותר מאשר העזרה לשוטרים למצוא את אימא שלו. הוא ענה – "החתולים חשובים לי יותר מאימא שלי". אינני מומחה לשפת הגוף אך ניתן היה לראות הבדל בין שפת הגוף שלו בשיחה ביום שבת לבין השיחות ביום ראשון. בקשתי ממנו שיכין רשימת שמות של חשודים, מעבר לזו שנתן בתחילה למשטרה, ויתן אותה לאיש האבטחה ולא למשטרה שנזאת נפשו.

בשלב זה סברתי כי לגלעד יש מידע בעל ערך הקשור לחטיפה, אך הוא מסרב לתת מידע מחשש שיבולע לו מכנופיית הפושעים שחטפה את אחיותיי.

שאלתי אותו מהיכן היה לו כסף כה רב? הוא ענה כי זו שארית ממה שפרחיה שלחה לו במשך השנים. כן סיפר כי בשנת 2015/6, כאשר היה הפרש בין שער החליפין הרשמי לבין השער בשוק השחור, הוא פתח חשבון בנק ועסק בחלפנות. התחלתי להבין כי גלעד איננו האיש התמים והמסכן כפי שחשבתי עד אז.

נסענו גם לבקר בבניין שבו הן שכרו דירה. דברנו עם השוער ושאלנו מה הוא יודע. הוא לא ידע להוסיף פרטים חדשים.

ביום שני 21.1.2019 פניתי למשטרה והעליתי את סברותיי. הסברתי להם שאין שום היגיון בטענתו שאחיותיי שהו אצלו זמן רב לאור היותן סטריליות כ"כ. בקשתי אותם לעצור אותו לחקירה. הם השיבו כי אין ביכולתם לעצור אותו כי לא נמצא דבר שמחשיד אותו. בקשתי שיתקינו מצלמות כך שידעו מה קורה אצלו בכל רגע, אולי עבריינים יצרו אתו קשר. הם הסבירו שזה בניגוד לחוק. מסרתי דגימת DNA כפי שהתבקשתי.

בהמשך השבוע נפגשנו עם גלעד מספר פעמים כאשר בכל פעם מתחזקת אצלי ההבנה כי גלעד משקר במצח נחושה וכי מעורבותו בחטיפה גדולה. חשתי כי הוא מעורב באופן אישי

4
ואולי משתף פעולה עם החוטפים. התחושה הייתה שהוא
הסתבך עם כנופיית עבריינים וכי הם חטפו את אחיותיי כעונש
ואולי גם עבור כופר. נתי, נציג משטרת ישראל בדרום אמריקה,
שהגיע למנדוסה הסביר לי כי בדרום אמריקה העבריינים לא
חוטפים בני משפחה כעונש לעבריין אחר, אלא פוגעים בו
ישירות. מאחר שלא התקבלה דרישה לכופר, אזי גם חטיפה
בסגנון כזה היא סבירה פחות.

בפגישות עם גלעד ניסינו להפעיל עליו לחץ פסיכולוגי מתמשך.
ראינו שלחץ כזה מערער את שלוותו וחשבנו שנוכל להוציא ממנו
מידע שיפלוט מכעס. הוא לא פלט מידע ישיר, אך שינויי
גרסאות מינוריים חזקו את ההבנה שהוא מסתיר מידע חשוב.
ביום רביעי 23.1.2019 הגיע גיסי מארה"ב. הוא פנה
למתקשרת שעובדת עם המשטרה בארה"ב ובקש עזרה. היא
שלחה לגלעד מסר מסוים מהוריי. גיסי ואני החלטנו להעצים את
המסר ולכלול בו מסרים מאבי ז"ל לגלעד, לפיהם הוא מבקש
ממנו לעזור למצוא את אמו ולשתף פעולה עם המשטרה. גלעד
הוא מתוחכם מאין כמוהו, ונכחן ברמה שיכולה לתת לו מקום של
כבוד בכל תחרות דיבייט. הוא התייחס בביטול לתקשורת עם
נפטרים והחל בדיון תיאורטי על קיומו של העולם הבא. המשכנו
לעמת אותו עם המידע הלא הגיוני שמסר לנו אך לא הצלחנו
לשבור אותו.

בינתיים המשטרה עבדה ברקע כשהיא בודקת גם בבית
הקברות הסמוך. ראינו שהם פועלים, אך הטרידה אותנו
העובדה שהם לא עוצרים את גלעד לחקירה. יעל הקונסולית
ונתי ממשטרת ישראל יעידו עד כמה לחצתי עליהם להפעיל
מכבש על משטרת מנדוסה לעצור את גלעד.

ביום חמישי 24.1.2019 התקיים העימות האחרון שלי עם
גלעד. רציתי להשמיע לו דברים של מתקשרת ידועה מישראל
שבהם היא חוזרת על כך שהוא יודע מי מעורב בפשע.

המשטרה בקשה ממני לנסות ולהוציא אותו משער המגרש החוצה. לא אתאר לכם את אותן שעתיים שבהן אנו מתעמתים זה עם זה, כשהוא בתוך המגרש ואני מחוצה לו. הסתבר שהוא הכניס למגרש עיתונאי מקומי ונתן לו ראיון בתשלום, בגלל שהוא נשאר חסר פרוטה. השיא היה בעימות שתוכנן על ידי מראש בתיאום עם השוטרים ושצולם על ידי, ובו אני קורא לו "על הקבר שלך יהיה רשום – פה קבור זה שרצח את אימא שלו", כל זאת במטרה מחושבת וקרה להוציא אותו משלוותו ולגרום לו לעשות טעות. הוא אכן יצא החוצה, אך במקום להתעמת אתי פנים אל פנים הוא איים על המשטרה נגדם תלונה על השגת גבול ונגדי תלונה על איומים. עד כדי כך הוא היה קר רוח. המשטרה בקשה מאיתנו לעזוב וזו הייתה הפעם האחרונה שראיתי את גלעד. הבנתי שלא נותרה עוד עזרה שאני יכול להגיש למשטרה, והחלטנו כולם לעזוב את מנדוסה. למחרת התחלתי את חזרתי לישראל. את הידיעה על מעצרו של גלעד ולמחרת גם על מציאת גופותיהן של אחיותיי במגרש שלו, קבלתי בדרך הביתה. ככל הידוע לי, המשטרה עורכת את הבדיקות הנחוצות להשלמת החקירה ותודיע על זיהוי הגופות בקרוב.

סיפורן העצוב של אחיותיי הסתיים, אך התעלומה הגדולה נשארת פתוחה – המניע לרצח. אינני יודע אם גלעד יודה במשטרה והאם יספר את אשר אירע באמת באותו יום שבת 12.1.2019.

צר לי על אחיותיי, נשמות טהורות שכל אשר רצו היה לעזור לגלעד. צר לי על ילדיה של פרחיה, על ג'ון בן הזוג לחיים של לילי, ועל אחותי עדנה. צר לי על כל בני המשפחה שמצאו את עצמם בסיטואציה לא פשוטה. כולנו סבורים שיש לנו שליטה על החיים שלנו במידה כזו או אחרת. המציאות מוכיחה כי רובו המכריע של חיינו אינו נמצא בשליטתנו וזוהי דוגמה מצוינת, אך

כואבת לכך. כהורה לארבעה ילדים וסב לשמונה נכדים אני יכול לומר שקו לא חד, מעומעם למדיי, עובר בין אחריותנו לילדינו והמחויבות שלנו בנוגע לחייהם, לבין האזור האינסופי של האחריות האישית שלהם על חייהם. פרחיה, בטוב לבה, וברגש האימהי החזק שלה, הרחיקה את הגבול הזה ונתנה לגלעד מעל ומעבר שהורה צריך לתת, לזה שגרם לכל כך הרבה עוגמת נפש בעבר. חבל שלילי היקרה והתמימה נכנסה גם היא למעגל הדמים הזה.

אני רוצה להודות לעשרות האנשים, שהציעו לנו עזרה, רבים מהם אנשים שאינני מכיר. אני רוצה להודות במיוחד ליעל נהיר קונסולית ישראל בארגנטינה, לנתי נציג המשטרה, לרב אורי לפידוס מבית חב"ד במנדוסה, ללואיס בורקין ממנדוסה קרוב משפחתי החדש, לקלאודיה ריוס התובעת הפלילית שניהלה את החקירה, לחוזה דגה, ראש המודיעין המשטרתי במנדוסה, ולכל צוות החוקרים במנדוסה.

אני מודה גם לכם שבאתם לשמוע. אני רוצה לבקש בכל לשון של בקשה להרפות מהלחץ התקשורתי המופעל על בני המשפחה הצעירים, הכואבים את לכתן של פרחיה ולילי. אנא עזבו אותם לנפשם. הם לא יתראיינו. הם אנשים צעירים שעתידם עוד לפניהם ולא היינו רוצים שתדבק בהם התווית של "הבן של" או "הבת של" או "האח של".

תודה לכם!